

In 17 dagen per fiets Nederland rond

Wij, Janny (61) en Gerjan (59) kwamen op het idee om een ronde door Nederland te maken via een ander echtpaar, dat we een aantal jaren geleden ontmoetten toen we het Pieterpad liepen. We wilden met onze gewone hybride fietsen en gebruik maken van overnachtingen in hotels, en daarbij de route achter elkaar afleggen. We hadden gepland dat het in onze zomervakantie van 3 weken zou moeten kunnen. Een pittige uitdaging, wat in het verloop van deze tocht ook wel zou blijken.

Als fietsliefhebbers leek het ons prachtig om na 3 weken 10 provincies en 3 landen per fiets te hebben bezocht, vanwege het feit dat de natuur en de verschillende streken in Nederland heel veel te bieden hebben. Het is tevens een prachtige combinatie van inspanning en ontspanning. Met allebei zo'n 5 kg bagage op onze fietsen, hoofdzakelijk bestaande uit ondergoed, regenkleding, en wat extra bovenkleding togen we op maandagmorgen 4 juli 2011 op pad. We maakten gebruik van de routekaarten van het Landelijk Fietsplatform, verzameld in het routeboekje Ronde van Nederland, gebaseerd op de bewegwijzerde LF-routes. Onderstaand geven we een verslag van dag tot dag.

Maandag 4 juli 2011 Zutphen–Millingen 70 km.

Na op zondagavond en maandagmorgen afscheid te hebben genomen van onze kinderen en kleinkinderen, togen we op pad. We vertrokken om 9.15 uur vanuit Zutphen in zuidelijke richting waarbij net voor Baak de LF4 oppakten richting Bronkhorst, het kleinste stadje van Nederland. Via het pontje van Bronkhorst de IJssel over naar Brummen, en vervolgens richting Dieren. Daar begon onze eerste beproeving op de Posbank. Janny was nog niet helemaal in haar ritme, maar met enig duwwerk kwamen

we de moeilijke stukken door.

Om precies 12.00 uur arriveerden in Arnhem noord, en na korte tijd zaten we in het centrum. Het was een prachtige dag, dus daar meteen in het zonnetje een mooie plek gezocht voor de inwendige mens.

In Arnhem moesten we overschakelen op LF3, maar dat bleek lastig. We raakten het spoor bijster. Rijdend op de kaart en op de fietsborden met de eerste plaats waar we naar toe moesten (Huissen), reden we verder. Bij het pontje van Loo vonden we de route terug. Daarna genoten van het prachtige weer en het even zo prachtige Rijnlandschap. Na opnieuw een overtocht te hebben gemaakt via het pontje van Millingen kwamen we aan bij Hotel Millings centrum. Een goed en gemoedelijk familiehotel, waar het goed toeven was.

Dinsdag 5 juli Millingen–Arcen 85 km.

Om 9.00 uur vertrokken we na een goed ontbijt voor een lange tocht. Het begin was vrij moeizaam, want de route leidde ons verkeerd. De LF3 had hier waarschijnlijk betrekking op de Hanzeroute. Helaas misten we daardoor het natuurgebied Millingerwaard, omdat we rechtstreeks richting Lenth zijn gegaan. Daar aangekomen kwamen we weer op de juiste route. Vervolgens een prachtige tocht naar Berg en Dal. Daar aangekomen, was het verleidelijk een terras te pakken, maar we moesten nog veel kilometers af leggen. En dat waren niet de gemakkelijkste, want tegen de steile bult in Berg en Dal op moesten we lopen.

Om 12.00 uur kwamen we aan in het prachtige stadje Gennep, waar we op de markt een welverdiend 12 uurtje namen. Daarna prachtige route langs de Maas, via een paar pontveertjes. Bij Well was het even zoeken naar de alternatieve route naar Arcen.

De Maas moesten we steeds rechts van ons houden, en zo arriveerden we bij Hotel Roland in Arcen.

Woensdag 6 juli Arcen–Asten 69 km.

Vertrokken vanaf Hotel Roland, en na enkele kilometers eerst een bezoek gebracht aan de tuinen bij kasteel Arcen. Daarna koffie gedronken in het centrum van Arcen met haar prachtige historische panden. Zo tegen het middaguur vertrokken richting Asten in Brabant (gelegen onder Helmond). Tot Venlo hadden we een voorspoedige en mooie tocht, en ook het weer was prima. In Venlo bleek de gehele stad voor wat betreft wegen, rivieren en trottoirs op zijn kop te staan.

Bewegwijzering volgen was dan ook een illusie. We volgden vervolgens de rijksweg naar Maasbree, waar we de LF13 konden oppakken. In Maasbree begon het flink te regenen, zodat we onze regenkleding konden uittesten. Ondanks dat deze nieuw was aangeschaft bleek deze bepaald niet waterdicht te zijn. Via dorpen als Grashoek en Neerkant waar we nog nooit van gehoord hadden, arriveerden we aan de noordkant van Asten.

Het Best Western hotel bleek wat lastig te vinden via nieuwbouw en industrieterrein, maar enkele aardige en gastvrije Brabanders hielpen ons aan de juiste weg.

Donderdag 7 juli Asten–Tilburg 62 km.

Met mooi zomerweer vertrokken we uit Asten. De route was gelijk aan het weer. Door het prachtige Brabantse land via dorpen als Nuenen en Gerwen kwamen we tegen de middag in Oirschot aan. We wisten niet dat dit zo'n mooi stadje was. Meer dan een uur in het centrum vertoefd. Wat gegeten en gedronken en een lang gesprek gehad met een echtpaar dat ook op vakantie was, en erg geïnteresseerd in onze trektocht. Al vrij vroeg om 15.00 uur arriveerden we in Tilburg bij het gelijknamige Wapen tegenover het station.

Er was meer dan voldoende tijd om de stad te bezoeken, waar een gezellige sfeer heerste met de vele studenten. Na op terras de inwendige mens te hebben versterkt, een tijdje later genoten van plaatselijke brass band onder het genot van een paar pilsjes met bitterballen op een terras pal aan een drukke straat. Een leuke belevenis, in een zeer ongedwongen studentensfeer.

Vrijdag 8 juli Tilburg–Bergen Op Zoom 75 km.

Het was vrijdagmorgen wat lastig om op de juiste route te komen. De bewegwijzering in Tilburg liet, net als in andere grote steden, te wensen over. Via een kleine omweg kwamen we in Riel, en volgden het verdwenen spoorlijntje van Tilburg naar Turnhout, een mooie route.

Vervolgens werd de route alsmar mooier via Alphen, de Chaamse bossen, Ulvenhout, Rijsbergen, en Horendonk in België.

Aangekomen in Bergen Op Zoom, moesten we richting centrum, waar we Hotel de Bourgondiër hadden gereserveerd, op de Grote Markt. Het was er een groot feest, met veel podia, kramen, terrassen e.d. Het hotel was prima. Ondanks de grote drukte had je er een uitstekende maaltijd. Tot diep in de avond genoten we van het feestgedruis. Om middernacht vielen we in slaap onder de klanken van Marco Borsato.

Zaterdag 9 juli Bergen op Zoom – Middelburg 88 km.

Na een vroeger maaltijd te hebben genoten, klaar gemaakt door een medewerker met kleine oogjes, vertrokken we richting Zeeland. Al snel waren we de Brabantse bossen uit, en belandden we op de kale vlakte, langs de kust van Zuid Beveland. Op zich was het een mooie route, ware het niet dat we de noordwestenwind met een kracht van 6 tot 7 recht voor hadden. En dat was eigenlijk het grootste gedeelte van de tocht het geval. Het bleek een voorproef van wat nog komen zou.

Janny en ik hadden inmiddels flink wat kilometers in de benen, en dat hadden we nodig om de Zeeuwse wind het hoofd te kunnen bieden. Janny had de pech dat ze op een geven moment door de trapkracht haar achillespees blesseerde. Maar de blessure was dusdanig dat we door konden. Via een aantal mooie dorpen kwamen we uiteindelijk moe aan in hotel vd Valk in Middelburg, die gelukkig precies op de route bleek te liggen. Het bleek een uitstekende keuze. Prachtige kamers en culinair zeer goed.

Zondag 10 juli rustdag in Middelburg.

We vroegen naar de aanvang van de kerkdiensten en een vriendelijke jonge man, medewerker bij vd Valk, hoorde dit en nodigde ons uit in de dienst. We dachten dat de kerk op zijn retour was. In Middelburg bleek dit niet het geval te zijn. Er waren wel 800 kerkgangers, waarvan zeker 60% jongeren. Verder met veel plezier in het hotel vertoefd op deze prachtige dag.

Maandag 11 juli Middelburg–Ouddorp 68 km.

In de heerlijke frisse buitenlucht gingen we op weg naar Goeree-Overflakkee. Het verbaasde ons dat de route niet door het zeer mooie centrum van Middelburg ging, maar er om heen. Gelukkig hadden we zondag het centrum bezocht, maar dit is duidelijk een hiaat in de route.

Vervolgens naar Veere en Vrouwenpolder, twee prachtige stadjes. Janny heeft in Veere toch maar even naar de achillespees laten kijken bij de plaatselijke huisarts. Deze constateerde dat er sprake was van een ontsteking, en schreef medicijnen en rust voor. Het eerste hebben we ons keurig aan gehouden, het tweede kon uiteraard niet. Vervolgens op weg naar Neeltje Jans tussen de eilanden Noord Beveland en Schouwen Duiveland. Het was in vergelijking met zaterdag een gemakkelijk tocht, weinig wind en mooi weer. Via Haamstede en Renesse kwamen we aan op Goeree Overflakkee. Daar was ons eindpunt het mooie stadje Ouddorp met het gezellige hotel Akershoek precies tegenover de kerk gelegen. Er heerste een gezellige en gemoedelijke sfeer.

Dinsdag 12 juli Ouddorp–Scheveningen 75 km.

Vroeg betrokken voor een nieuwe etappe. Na 5 km kwamen we aan in Goedereede, een werkelijk schitterend dorp, waar de tijd lijkt stil te hebben gestaan, met prachtige monumentale panden en een zeer mooi centrum. Via een fraaie route op weg naar de Haringvliet sluis, een kaal gedeelte met toch weer een lastige tegenwind. Vervolgens werden we aangenaam verrast door het eiland Voorne-Putten, waar we door schitterende bospaden en wegen werden geleid. Het bleek dat we de oude route nog in ons boek hadden staan, waardoor we niet door Brielle kwamen. Op zich jammer, want daar waren we nog nooit geweest. Nu kwamen we vanuit de bossen vrij plotseling in een geheel ander gebied, de zeer bedrijvige en kale Maasvlakte. Het was ook hier weer kilometers lang fietsen tegen de wind in, maar uiteindelijk belandden we bij de snelle Ferry voor de overtocht naar Hoek van Holland. In Hoek van Holland even koffie gedronken in het bedrijf van een collega, waarna we het laatste gedeelte van de tocht naar Scheveningen begonnen. Het was een zware rit van 20 km met de noordenwind pal tegen en geen enkele beschutting langs de kust. Tegen de avond arriveerden we in Scheveningen in het Europa Bilderberg hotel, een prima keuze. Helaas begon het kort daarna flink te regenen, waardoor een bezoek aan de boulevard in het water viel.

Woensdag 13 juli Scheveningen–Wijk aan Zee 67 km.

Het eerste gedeelte richting Wassenaar verliep voorspoedig. Na enige tijd begon het echter flink te regenen, en langs de kust richting Katwijk begon het steeds meer te stormen. Gerjan reed voorop om Janny zo veel mogelijk uit de wind te houden. In Katwijk aangekomen, had de wind zo veel kracht dat we haast stapvoets voorwaarts gingen. Op de boulevard besloten we eerst maar eens koffie te gaan drinken. We kwamen twee Belgische jonge dames tegen, die ook een tocht net als wij maakten. Ze stopten er mee, gezien de weersomstandigheden. Ik vroeg aan Janny wat ze wilde, mede gezien het feit dat we nog naar Den Oever moesten. Janny keek me aan hoe ik het durfde te vragen. Geen denken aan stoppen, we zijn nu zo ver dat we doorgaan. Ik gaf aan dat het na Zandvoort waarschijnlijk wat gemakkelijker zou worden, en dat was nog ongeveer 25 km. En dat bleek te kloppen. Na 25 km pezen tegen de harde wind in, het leverde Janny helaas ook een 2^e ontstoken achillespees op, werd het na Zandvoort gemakkelijker. Na thee te hebben gedronken in het mooie dorp Driehuis, gingen we via het pontje richting Wijk aan Zee. Overigens hadden we niet verwacht nabij de hoogovens van IJmuiden nog zo veel mooie natuur aan te treffen.

De aankomst bij het overnachting adres Villa de Klughte bleek geen klucht, maar een schot in de roos. In de avond tijdens het diner nog een langdurig en geanimeerd gesprek gehad met een echtpaar en 2 dochters, die ook genoten van het diner en de gezelligheid. Wel keken ze ons meewarig en ongelovig aan dat we de andere dag in één ruk naar Den Oever wilden, mede gezien de slechte weersvooruitzichten.

Donderdag 14 juli Wijk aan Zee–Den Oever 92 km.

Het viel in eerste instantie nog mee, die morgen. Tot aan Egmond, de eerste 22 km, ging de reis voorspoedig. Daarna begon het te regenen en te waaien, en kwamen we in het kale gebied. Door Bergen aan Zee was het loodzwaar en de Schoorlse duinen en bossen, normaal een prachtig gebied was om drie redenen zwaar. Harde tegenwind en regen, drassige grintpaden om te fietsen, en een troosteloze aanblik vanwege de grote brand van vorig jaar. Bij Camperduin hebben we een middagstop gemaakt. We waren doorweekt van de regen, en de zee ter plekke ging woest tekeer. Na de soep een super zwaar gedeelte, 20 km langs de Hondsbossche zeekering richting Callantsoog. Het was even de blik op oneindig zetten, en doortrappen. Voorbij Callantsoog gingen we het binnenland in, en werd het gemakkelijker. Het was echter nog een kleine 30 km naar Den Oever. We kwamen door Oudesluis, Anna Poulwona, en Hypolytushoef. Janny had het er in de laatste 10 km behoorlijk moeilijk mee, mede gezien de gekwetste achillespezen. Maar ze is een doorzetter, en tenslotte arriveerden we voldaan en met enige trots in Hotel den Oever. De eigenaar strooide nog wat zout in de wonden, door aan te geven dat het bedroevend was gesteld met de weersvooruitzichten. Maar we hadden al lang geleerd van dag tot dag te leven, en niet te ver vooruit te kijken.

Vrijdag 15 juli Den Oever–St. Jacobi Parochie 70 km.

Het was een regenachtige nacht geweest en zwaar bewolkt, toen we uit Den Oever vertrokken. We hadden wel op gezien tegen de 33 km lange Afsluitdijk die we over moesten, gezien de wind en het kale gedeelte. Maar nu hadden we een keer het geluk aan onze zijde.

De wind was wat gedraaid naar het zuidwesten, zodat we schuine rugwind hadden. Tevens klaarde het weer op.

Met het grote mes erop waren we in vijf kwartier de Afsluitdijk over. In Zurich bij de Stenen Man, de eerste horecagelegenheid bij binnenkomst van Friesland, hadden we wel koffie met wat lekkers er bij verdiend. We spraken met een Duits echtpaar, die een fietstocht aan het maken was van Rotterdam naar Hamburg. In totaal 1000 km in 3 weken. Ze hadden daardoor iets meer tijd om onderweg attracties te bezoeken dan wij, omdat onze tocht 1200 km lang was.

Vervolgens langs de Noordzeekust naar Harlingen, een schitterende oude stad, en een bezoek meer dan waard. Via mooie kustwegen, waar de wind ons gunstig gezind was, gingen we op weg naar St Jacobiparochie. We genoten van de prachtige vergezichten op het Friese platteland. Een genot om te fietsen.

Zeer ontspannen kwamen we midden op de middag aan. Ons overnachtingadres, de Jacobshoeve, was nog gesloten. Vervolgens naar de plaatselijke cafetaria, waar we gezellig met de eigenaar, ook een wielierliefhebber, naar de Tour de France etappe hebben zitten kijken.

De Jacobshoeve bleek een prima slaapgelegenheid te zijn, waar we de andere morgen van een goed ontbijt konden genieten.

Zaterdag 16 juli St. Jacobi parochie–Ameland 41 km.

Wederom goed weer en een mooi tocht. Aan tafel ontmoetten we een zeer sportieve jonge dame die in haar eentje een meerdaagse tocht maakte. Ze was overgeschakeld van het kamperen naar Bed&Breakfast, want het was geen doen geweest om in deze omstandigheden een tent op te zetten. Het betekende dat we een goede keuze gemaakt hadden om niet te gaan kamperen.

We reden over de Bildtdijk, langs prachtige arbeidershuisjes. Sommige prachtig gerenoveerd, en andere die leeg waren en op instorten stonden. Opnieuw een heerlijke ontspannen tocht door mooie dorpjes zoals Ferwerd, Blije, een prachtige kerk op een terp in Hoge Bijntum.

Zo tegen de middag arriveerden we in Holwerd, en vervolgens naar de veerboot richting Ameland. We konden om 12.30 uur mee (De boot gaat in het hoogseizoen om het uur, en de vaartijd is ca. ¾ uur). Op Ameland koers gezet naar het 6 km verderop gelegen Ballum naar Hotel Nobel. Dat bleek wederom een uitstekende keuze te zijn, vooral culinair, maar ook met prachtige gerenoveerde kamers.

Zondag 17 juli rustdag op Ameland.

Zondagmorgen een bezoek gebracht in het prachtige Hervormde kerkje op Ballum, pal gelegen naast het hotel. Het verschil met Middelburg was groot. De dienst werd bijgewoond door ca. 30 kerkgangers. Na afloop werden we uitgenodigd op de koffie. Daar ontmoetten we een echtpaar dat zich van uit Soest hadden gevestigd op Ameland, en ons uitnodigden bij hen te komen, zo gauw we weer op Ameland kwamen. Ze bleken ook onze broer en zwager te kennen. De wereld is klein. In de middag een lange wandeling gemaakt naar Hollum. Een prachtig dorp. Helaas overviel ons kort voordat we terug waren de regen. Een voorbode voor de andere dag, zoals zou blijken.

Maandag 18 juli Ameland–Groningen 92 km.

Het was die maandagmorgen bar en boos. De aardige en gastvrije Amelanders keken ons meewarig na. Ze hadden gelijk want de 6 km naar de boot, had tot gevolg dat we doorweekt van de regen waren. Vervolgens maar even koffie gedronken in Holwerd, en wachten op betere tijden. Die leken er te komen, maar schijn bedroog dit keer. We moesten langs de kust, dwars door vele schapenkudden naar Lauwersoog. We zaten nog niet op de fiets of de regen stroomde weer naar beneden. De schapenmest vloog vrolijk rond als we over de kustweg fietsten. Het was jammer dat we daardoor weinig oog hadden voor mooie dorpen in het Noordfriese land die op onze route lagen. Het laatste gedeelte naar Lauwersoog, hadden we de wind weer pal tegen. Om 12.00 uur arriveerden we doorweekt in het plaatselijke restaurant waar de reizigers naar Schiermonnikoog kunnen wachten. Na de soep trokken in de middag het binnenland in richting Groningen. De regen was gelukkig gestopt, maar de wind was nog steeds een geduchte tegenstander. Via mooie dorpjes als Houwerszijl, Evezinge en Garnwerd, werd het steeds beter. In de plaatselijke horecagelegenheid in Garnwerd een heel gesprek gevoerd met enkele autochtone horecabezoekers. Na even een goede versnapering te hebben genomen, begonnen we aan het laatste stuk naar Groningen. Bij binnenkomst, tegen de avond, begon de zon te schijnen, een mooie voorbode voor de volgende dagen. Op de Grote Markt overnachtten we in Hotel de Doelen tegenover de Martinatoren.

Dinsdag 19 juli Groningen–Emmen 71 km

De route LF14 hebben we opgepakt bij het NS station in Groningen. Van onze ervaringen met het Pieterpad wisten we dat daar alle routes samen komen. Schitterend weer die dag.

Genoten van het prachtige Paterswolder meer waar we langs kwamen. Via Haren gaan we richting Zuid Laren, waar we de Drentse boswachterijen in gingen. Janny voelde zich in de bossen weer helemaal thuis. Als je de roots hebt liggen in de bossen van de Veluwe is dat niet verwonderlijk. Toch werden we nog even geconfronteerd met een vervelend voorval. Een loslopende hond vloog plotseling bij Janny voor de fiets die daardoor kwam te vallen. Gelukkig viel de schade mee, een paar blauwe plekken, gekneusde teen, en een kapotte fietsmand. De tocht verliep verder zeer ontspannen, en we genoten volop.

Wat op viel was de grote hoeveelheid grond die terug gegeven wordt aan de natuur. Een verschijnsel wat je in de Achterhoek ook veel ziet. Jammer is het dat daardoor goede bouwgrond verloren gaat. Landbouw en natuur vormt een prima combinatie en het ene moet je niet aan het andere opofferen, zeker ook niet gezien de voedselproblematiek en de vakbekwaamheid die er van oudsher in Nederland is. In Emmen overnachten we in het centrum in Hotel Boerland.

Woensdag 20 juli Emmen–Neuenhaus 82 km.

Voordat we konden vetrekken, zat Gerjan met een kapotte bril. Deze lag volledig uit elkaar, en hij had geen reservebril. Met min 4 is het lastig fietsen zonder bril. Gelukkig was er in Emmen een aardige en handige opticien die de glazen in een nieuw montuur kon overzetten, waardoor we met de tocht konden beginnen. Via een mooie route, met opnieuw uitstekend weer, gingen we naar Schoonebeek. De jaknikkers zijn daar nadrukkelijk aanwezig. We gaan de grens over richting Neuenhaus. In Neuenhaus aangekomen is er een vriendelijke Nederlandse immigrant, die ons wijst op Haus Brunnevan, een prachtig pand met een Nederlandse eigenaar. Zeer genoten van deze gelegenheid en de omgeving.

Donderdag 21 juli Neuenhaus–Enschede 61 km.

Binnen 1 uur zijn we via het Duitse dorpje Lage weer de grens over. We komen in het Twentse land. Ook een prachtig gebied. Het valt ons op dat de dorpjes in Nederland veel meer leven dan de Duitse. De Duitse dorpen lijken wel uitgestorven. Al vrij snel komen we bij kasteel Sinkgrave in Denekamp met de bekende watermolen. Samen met een aantal Duitsers genoten van de koffie. Via het schitterende natuurgebied Lutterzand, De Lutte en Lonneker naar Enschede. Vroeg op de middag arriveren we in Hotel Rodenbach vlak bij het station.

Vrijdag 22 juli Enschede–Zutphen 68 km.

Toch wel met enige trots beginnen we aan de laatste etappe. Nadat we na ca. 5 km Enschede uit zijn, arriveren we in Boekelo. Daar pakken we LF4 op, de route waar we onze tocht ook mee begonnen. Via bospaden en landwegen gaan we langs Haaksbergen en Neede richting Geesteren, waar we onze laatste koffie van deze vakantie nuttigen. Daarna komen we snel in bekend gebied. Via Barchem arriveren we in Vorden. Onderweg hadden we op sommige stukken de zuidwesten wind behoorlijk tegen, maar die deert ons nu niet meer. Na Vorden, rijden we via Vierakker, en industrieterrein Revelhorst onze wijk Leesten binnen waar we wonen, en waar we worden opgewacht door onze 4 kinderen en 6 kleinkinderen, met spandoek en ballonnen, met de tekst Tour de Nijland. Een prachtige afsluiting die we in de avond nog met zijn allen hebben bekrachtigd in het plaatselijke wokrestaurant.

Slot

We hebben geweldig genoten van deze tocht. Een compliment aan het Fietsplatform en alle instanties die het fietsen in Nederland stimuleren. Nederland is een prachtig fietsland en zou daar, gezien de komende grijze golf, nog meer gebruik van kunnen maken. De knooppunten routes zijn daar een goed voorbeeld van. Maar ook een nog nauwere samenwerking met de horeca zou een goede zaak zijn. We hebben gemerkt dat de hotels veel te bieden hebben, tegen redelijke prijzen. Een prachtige kans voor senioren, maar ook voor jongeren, die tochten als deze tot een goed einde moeten kunnen brengen. Het heeft ons in ieder geval een prachtige combinatie opgeleverd van inspanning en ontspanning en een super voldaan gevoel.

Janny en Gerjan Nijland 26-7-2011